

Waar zijn de wolken

Een pleidooi voor
minder zelfzorg

Dit boekje is voor francis en menno

proloog

10 juni 2023
beste uitgever

ik weet niet goed hoe ik dit moet zeggen
maar er is geen boek
of ja
er is wel iets
zoals je kunt zien in de bijlage van deze mail
maar ik weet niet of je het een boek kan noemen
en het is zeker niet het boek dat jullie voor ogen hadden
ik hoop dat ik op tijd ben om dit te zeggen
en dat er nog geen ontwerp is voor de cover
want ik herinner me dat je gezegd had dat die
deadline ergens voor de zomer zou zijn
in het geval dat de cover er wel al is
sorry

misschien kunnen we iemand anders blij maken met
die cover?
ik bedoel de titel is best algemeen
waar zijn de wolken
dus misschien heeft de ontwerper wel iets algemeen
ontworpen
iets met wolken?
wat ook gewoon op een ander boek past?

het punt is
ik wou het boek wel schrijven
en heb ook wel wat dingen geschreven
maar toen kreeg ik ineens een tweede kind
of nou ja niet ineens
ik wist het natuurlijk al wel wat langer
dat dat eraan zat te komen
9 maanden van tevoren al om precies te zijn
maar ergens had ik gedacht dat ik dat boek wel kon
schrijven als hij er was
bijvoorbeeld als hij zijn middagdutje deed

ik stelde me voor hoe ik de ramen open zou zetten
de kat op schoot
en dat het boek zichzelf dan schrijven zou

maar het liep dus een beetje anders

het komt erop neer dat we allebei niet slapen
ik niet omdat ik niet meer weet hoe het moet
het is iets met dat ik mijn benen niet voel
en moet leren loslaten
iedereen zegt dat de hele tijd
dat ik moet loslaten

en hij niet omdat
tja
hij kan niet slapen omdat hij dat nog niet kan
althans niet alleen
laat staan in een bed
dus draag ik hem bij me
dag en nacht
en dat duurt nu al een tijdje
3 maanden om precies te zijn

kortom er was dus niet echt veel tijd
niet om te eten
naar de we te gaan
laat staan om een boek te schrijven

8

9 en terwijl ik dit opschrijf besef ik dat het constant
dragen
het niet slapen
eigenlijk niet de grootste uitdaging is
nee
wat ik er lastig aan vind is dat ik me zo alleen voel
ik denk als ik eerlijk ben dat ik kinderen krijgen een
van de meest eenzame dingen vind die ik al heb
meegemaakt
wat toch gek is
want het lijkt van tevoren het tegenovergestelde
het lijkt alsof het heel gezellig gaat worden
er komt immers een mens bij
hoe meer zielen hoe meer vreugd zeg maar
dus hoe kan je je dan eenzamer voelen?
en toch is het zo
en voel ik me zo godvergeten eenzaam
iets wat mensen niet zeggen trouwens
als je een kind gaat krijgen
let op voor de eenzaamheid
nee mensen zeggen
gefeliciteerd
en geniet ervan
of misschien dat het pittig gaat zijn
maar niemand zegt
pas op voor eenzaamheid
pas op want voor je het weet ben je zo eenzaam dat je
vergeet wie of waar je bent
en of je eigenlijk wel bestaat

10
het schijnt trouwens dat de buurvrouw op nummer 82
ook een baby heeft gekregen
misschien voelt zij dit ook
ik heb geen idee
we zien elkaar nooit
en ik heb trouwens eens gezien dat zij haar baby zo
een grote strik omdoet
ken je dat?
zo een grote strik om het hoofd?
dus dan denk ik meteen dat dat iemand is die alles op
een rijtje heeft
want waar vindt je anders de tijd en mentale
denkruimte om je baby zo een strik aan te doen
misschien moet ik eens aanbellen

en weet je wat ik gek vind?
dat als ik dit dus vertel aan mensen
de huisarts
of een psycholoog
of mijn schoonmoeder
dat iedereen dan steeds zegt dat het normaal is
dat ik me zo voel
dat het wel meevalt
dat iedereen het zo
dat we het allemaal zo
dat je sterker bent dan je denkt
dat je niet bij de pakken moet neerzitten
dat waar een wil een weg is
uiteindelijk alles altijd goed
na regen zonneschijn

11
waardoor ik niet anders kan dan concluderen
dat dit is hoe het is
dat we dit blijkbaar zo hebben afgesproken
met elkaar
blijkbaar doen wij in dit deel van de wereld
de grote dingen in het leven alleen
kinderen krijgen
ze grootbrengen
liefde zoeken
werk zoeken
keuzes maken
herstellen
onze weg vinden
bezorgd zijn om de toekomst van de planeet
sterven
al die dingen
doen we
eigenlijk
alleen

ik las dat vrouwen in mexico na de bevalling 40 dagen
lang hun kamer niet uit mogen
ze moeten met de baby in bed blijven liggen
en de zussen en tantes en oma's doen de rest
nog nooit heb ik zo verlangd naar zussen en tantes en
oma's
naar tradities
een groter verhaal waar ik in kon stappen
naar stemmen om me heen
armen om me heen
handen die me dragen
woorden die me dragen
iemand die met me mee twijfelt
het niet zeker weet
en die dan daarna met de pannen rommelt
zoals vroeger
toen ik voor het slapengaan aan mijn moeder vroeg
wil je nog even met de pannen rommelen tijdens de
afwas?
het beste geluid om in slaap te vallen

het zou echt fijn zijn
als iemand eventjes met de pannen rommelt

12

nou goed
ik dwaal wat af
jullie zijn een uitgeverij
en dus niet de mensen die met de pannen moeten
rommelen

in ieder geval
sorry voor dit late bericht

en bedankt dat ik dankzij jullie toch bijna
een boek heb geschreven
bijna
is namelijk het dichtste bij een boek schrijven
dat ik al in dit leven ben geweest
dus dat is leuk

ps
ik stuur je de teksten mee die ik de afgelopen tijd heb
geschreven
teksten die ik van plan was in het boek te stoppen
maar die ik vooral schreef omdat ik anders dacht dat
ik gek zou worden

ps2
ik heb alle teksten op mijn telefoon getypt
in een lang google notitiedocument
dat was op zich niet de bedoeling
en zeker ook niet mijn voorkeur
maar het was nu eenmaal zo
want ik heb het namelijk al wandelend door het park
geschreven

lang verhaal

13 en een van de nadelen van schrijven terwijl je wandelt
is dat je dus ook moet kijken waar je loopt
waardoor er erg veel spelfouten in de tekst staan
en geen hoofdletters en leestekens
sorry
ja op mijn telefoon zitten de leestekens op een apart
toetsenbord
en die zijn dus moeilijk om te vinden terwijl je ook
naar de grond aan het kijken bent

wil je de leestekens en hoofdletters er dus bij denken?

de vraagtekens zitten er trouwens wel in
zoals je hierboven ziet
op een of andere manier zit de vraagtekentoets heel
handig naast de spatiebalk op mijn toetsenbord
en dat kost dus geen enkele moeite
iets wat ik trouwens wel hoopvol vind
dat vragen stellen
in dit verhaal
blijkbaar
geen enkele moeite kost

ps3
is het bij jullie ook de hele tijd zo warm geweest?

vriendelijke groeten suzanne

het park

een paar dagen geleden zag ik hoe een boom er een
eind aan maakte

echt

ik liep door een park
een beetje langzaam
omdat ik zoveel mogelijk schaduw probeerde te pakken
en zo min mogelijk zon
het is een eindeloze hete zomer
geen wolkje aan de lucht
wat normaal wil zeggen dat alles prima is bedenk ik nu
tenminste als je het spreekwoordelijk bedoelt
geen wolkje aan de lucht
maar nu
letterlijk
bedoel ik dus het omgekeerde
en eerder apocalyptisch
ik ben aan het wegsmelten
waar zijn ze
dat vraag ik me nu al de hele tijd af
waar zijn de wolken
in ieder geval
terwijl ik dus langzaam door het park liep
op zoek naar schaduw
liet opeens een boom naast me
helemaal uit het niets
zich vallen

hij viel om
zomaar